

מת (חיפה) 74435-07-25 - מדינת ישראל נ' מהנד אבו מעמר

פלילי - חוק העונשין - עבירות נשק

פלילי - מעצרים

סדר דין פלילי - מעצרים

var MareMakom = "מת (חיפה) 74435-07-25 - מדינת ישראל נ' מהנד אבו מעמר, תק-מח 2025(3),
{;p.IDHidden{display:none ;" (24/08/2025)15189

בית המשפט המחוזי בחיפה

מ"ת 74435-07-25 מדינת ישראל נ' אבו מעמר(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 2947/25

לפני כבוד השופט יוסי טורס

המבקשת
נגד
מדינת ישראל

המשיב
1. מהנד אבו מעמר
2. מוחמד גנאים (עציר)

החלטה
(בעניינו של המשיב 1)

כתב האישום והבקשה

1. נגד המשיב 1 (להלן - המשיב) הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות בנשק (סחר) לפי סעיף 144(ב2) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין); עבירות בנשק (רכישה), לפי סעיף 144(ב)סיפא לחוק העונשין; ושיבוש הליכי משפט, לפי סעיף 244 לחוק העונשין. בהתאם לעובדות כתב האישום במועדים שטרם יום 15.6.25 החזיק אדם בשם עזמי חביש (להלן - עזמי) בחנות ומחסן בירכא ובינו לבין המשיב הייתה היכרות על רקע מפגשים בחנות למכירת איירסופט. כתב האישום מפרט כי במועד שאינו ידוע, בשנת 2024 או 2025, בסמוך לחנות בירכא, רכש המשיב מעזמי תשעה ארגזים של כדורי 5.56 מ"מ כאשר כל ארגז מכיל 33 קופסאות וכל קופסה מכילה 30 כדורים וכן שני ארגזים וחצי של כדורי 9 מ"מ כאשר כל ארגז מכיל 30 קופסאות ובכל קופסה 50 כדורים. המשיב רכש כדורים אלו, מהווים תחמושת, בתמורה לכך שמכר לעזמי רובה מסוג M-16 ואקדח מסוג גלוק אשר מסוגלים לירות כדור ולהרוג אדם וזאת ללא רשות על פי דין. כתב האישום מתאר כי לאחר מכן, במהלך חודש

עמוד 1

מאי 2025, בירכא, רכש המשיב מעזמי שני ארגזים של כדורי 5.56 מ"מ כאשר כל ארגז מכיל 33 קופסאות ובכל אחת 30 כדורים וכן שלושה ארגזים של כדורי 9 מ"מ כשבכל אחד 30 קופסאות ובכל אחת 50 כדורים. הכדורים מהווים תחמושת. בתמורה לכך מכר המשיב לעזמי שני אקדחי גלוק שמסוגלים לירות כדור ולהמית אדם וזאת ללא היתר כדין.

2. בד בבד הוגשה אף בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים. להשלמת התמונה אציין כי כתב האישום כולל אישום נוסף נגד משיב 2 וזאת בגין עבירה בנשק שאינה קשורה ישירות לעבירות המיוחסות למשיב ומשכך לא ארחיב בנושא. עם זאת אציין כי משיב 2 הסכים לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר נגדו וכן הסכים למעצרו עד תום ההליכים.

טענות הצדדים

3. המשיב חלק על קיומן של ראיות לכאורה וטען כי יש לשחררו ללא כל תנאי. הסנגור לא התעלם מכך שעזמי הפליל בעדותו בפני חוקרי השב"כ את המשיב, אך טען שיש לראות בהודעות אלו ככאלו שהוצאו ממנו באמצעים לא כשרים וכי לאחר שהסתיימה חקירתו בידי חוקרי שב"כ והוא הועבר לחקירות בידי המשטרה, הוא חזר בו וטען שאין אמת בהודעות הקודמות. בעניין זה טען הסנגור שהיה מקום לבצע עימות בין השניים כפי שביקש המשיב מספר פעמים וכי הדבר לא נעשה בשל חששם של החוקרים מפני האמת. בנוסף טען הסנגור שאין ראיות המחזקות את הודעותיו המפלילות של עזמי ובכלל זה אין תמונות רלוונטיות, איכונים של השניים יחדיו, ראיות פורנזיות וכיוצב' ראיות שיכולות לחזק ולאמת את הודעותיו של עזמי וכי אף כלי הנשק המיוחסים באישום לא נמצאו. הסנגור התמודד עם הראיות בהן רואה המבקשת כמחזקות את הודעותיו של עזמי וטען לגביהן כי ההיכרות בין השניים היא שטחית ואינה מלמדת דבר; כי השיחות שנמצאו בפלט השיחות בין השניים קצרות ואינן מלמדות על תוכן; וכי השלכת מכשיר הטלפון בעת מעצרו של המשיב נובעת מהיותו בלחץ. משכך ביקש הסנגור לקבוע שלא קיימות ראיות לכאורה והוסיף שככל שייקבע שקיימות ראיות לכאורה ונדרשת חלופה יש ביכולת המשיב להציע חלופה הולמת.

4. ב"כ המבקשת טען כי מדובר בכתב אישום המייחס למשיב שתי עסקאות סחר חליפין של נשק - כלי נשק תמורת תחמושת - עם עזמי. נטען כי הראיות מבוססות על הודעותיו של עזמי אשר הפליל את המשיב כמי שעמו בוצעו העסקאות. נטען כי עזמי חזר על גרסה זו מספר פעמים ואכן בהמשך חזר בו אך אין בכך ללמד על כך שלא יינתן משקל לגרסה הראשונה. בעניין זה נטען שלעזמי עצמו מיוחסות עבירות רבות, כשלחלק מהן חיזוקים חיצוניים רבים, ועדיין הוא חזר בו מכל גרסתו ולא רק כנגד המשיב, כך שיש לראות בחזרה זו כטקטית ולא כמלמדת על חפות. ב"כ המבקשת טען כי חומר הראיות כולל גם ראיות מחזקות רבות אשר יוצרות תשתית ראייתית מספקת לשלב זה. כך, הפנתה המבקשת לעובדה שבעת מעצרו השליך המשיב את מכשיר הטלפון שלו; לכך שהכחיש קשר למספר הטלפון תחתיו היה רשום שמו במכשיר הטלפון של עזמי (בכינוי "סייף" אתו אישר המשיב); וכי בבדיקה טכנית נמצאה זהות בין מספר זה לבין מספר הטלפון של כרטיס הסיים שהיה במכשיר שנתפס עליו (אותו

השליך כאמור); לכך שהכחיש כל היכרות עם עזמי הגם שהוצגה בפניו תמונה עדכנית שלו; לכך שעזמי ידע לומר שהמשיב הגיע לאחד המפגשים ברכב מזדה לבן והמשיב אישר שהוא עושה שימוש ברכב כזה השייך לאחיו; לכך שבמכשיר הטלפון של עזמי התגלתה התכתבות בין השניים ביחס לנשקים לרבות שליחת תמונות של נשקים. נטען כי ראיות אלו בצירוף שקרי המשיב והודעותיו המפלילות של עזמי די בהן בכדי לקיים את דרישת הראיות לכאורה.

5. ביחס לטענה שלא התקיים עימות נטען כי בשלב בו נעצר המשיב, עזמי החזיק בגרסה דומה לגרסתו כך שלא היה טעם בעימות. ביחס לעילות המעצר נטען כי מדובר עבירות חמורות בנשק המקימות חזקת מסוכנות וכי רק במקרים חריגים יתאפשר שחרור בחלופה או באיזוק ומשכך התבקש להורות על מעצר המשיב עד תום ההליכים נגדו.

דין והכרעה

6. כידוע, לצורך מעצרו של נאשם עד תום ההליכים על בית המשפט לבחון, בשלב הראשון, קיומן של ראיות לכאורה להוכחת האישום. בעניין זה לא נדרש שהראיות יבססו את אשמתו של המשיב מעבר לספק סביר, כנדרש במסגרת הכרעת דין, אלא על בית המשפט לבחון אם החומר הראייתי מלמד על פוטנציאל סביר להרשעה (ראו מיני רבים: בש"פ 493/22 מדינת ישראל נ' חסין (6.2.2022), פסקה 15; בש"פ 8488/23 שאלאלפה נ' מדינת ישראל (19.12.2023), פסקה 14). לצורך כך לא נזקק בית המשפט לבחינת מהימנות העדים או משקלן של הראיות "אלא במקרים חריגים בהם 'חוסר המהימנות זועק מן הראיה ונוטל ממנה לחלוטין את כוחה בתור שכזאת' (בש"פ 825/98 מדינת ישראל נ' דחלה, פ"ד נב(1) 625, 629 (1998)), או כאשר מדובר בפרכות מהותיות וגלויות לעין המצביעות על כרסום ממשי במסכת הראייתית" (בש"פ 3971/21 מעתאז אל זיאדנה נ' מדינת ישראל (29.6.2021), פסקה 6). על רקע זה אבחן את חומר הראיות.

7. כאמור, בריח התיכון בראיות המבקשת הן הודעותיו המפלילות של עזמי. עזמי נעצר ונחקר תקופה ממושכת על ידי השב"כ וזאת לאחר שנמצא אמל"ח במחסן שהחזיק ברכא. עיון בהודעות מלמד כי בתחילה, כאשר נחקר על ידי השב"כ, הכחיש כל מעורבות בסחר בנשק אך לאחר מספר חקירות החל לקשור עצמו לאמל"ח שנמצא ברשותו ובהמשך פירט עסקאות נשק שביצע עם מספר אנשים ובהם המשיב, אותו כינה סיף (והמשיב אינו חולק על כך שזהו כינויו). עזמי הסביר כי קיבל את האמל"ח מדרוזים ברמת הגולן אשר חששו מפלישת המורדים בסוריה ואספו כלי נשק רבים לשם כך, עד שבשלב מסוים התבקשו מספר אנשים, והוא בכללם, לאחסן ברשותם את הנשק הרב. ביחס למשיב טען עזמי שהכיר אותו בחנות איירסופט וכי הוא עוסק בהברחות אמל"ח מירדן ומצרים. כן תיאר שהמשיב הזמין אותו לצפות בהברחה ובשימוש ברחפן. ביחס לעסקאות טען כי רכש מהמשיב שני רובי M-16 וכן שלשה אקדחי גלוק (זכ"ד חקירה מיום 18.6.25). בחקירה נוספת תיאר מספר שיחות עם המשיב על אודות החלפת תחמושת בכלי נשק לרבות העברת תמונות של אקדחי גלוק. כן תיאר שלאחר תקופה התבצעה עסקה במסגרתה מסר לו המשיב נשק מסוג M-16 ואקדח גלוק והוא בתמורה מסר לו 9 ארגזי תחמושת 5.56 מ"מ ו-2.5 ארגזי תחמושת 9 מ"מ וכי חודש לאחר מכן נעשתה עסקה נוספת

במסגרתה קיבל מהמשיב שני אקדחי גלוק ומסר לו בתמורה 3 ארגזי תחמושת 9 מ"מ "ויתכן" שגם 2 ארגזי תחמושת 5.56 מ"מ (זכ"ד חקירה מיום 19.6.25).

8. חקירותיו של המשיב במשטרה החלו ביום 25.6.25 ובחקירה הראשונה חזר באופן עקרוני על מה שמסר בפני חוקרי השב"כ, תיאר כיצד פגש במשיב לראשונה, תיאר את המפגשים ביניהם ואת השיחות על כלי נשק. ביחס לעסקאות, טען כי כחודש לפני מעצרו ביצע עם המשיב עסקת החלפת תחמושת כדורים ("קטנים וגדולים") וחלקים פנימיים של נשק בתמורה לשני אקדחים ורובה M-16. כן תיאר עסקה נוספת עם המשיב במסגרתה הוחלפה תחמושת ו"סטים של חלקים פנימיים" תמורת אקדח גלוק ורובה M-16. בחקירה מיום למחרת (26.6.25) לא נשאל עזמי לגבי המשיב, אלא לגבי אחרים, אך אציין כי הוא אישר שהמחסן בשליטתו הבלעדית וכי האמל"ח נמצא ברשותו "מספר חודשים" וכי "רוב העסקאות שלי היו החלפות...העדפתי להחליף כדורים עם נשקים". בהמשך החקירה טען כי יתכן שאמר את הדברים בשב"כ בשל עייפות ולחץ אך אישר שאינו מוכן לסבך את עצמו בעבירות קשות רק על מנת "שתסיים את החקירה". עם זאת, משלב זה שיתוף הפעולה של עזמי היה נמוך יותר אם כי לא נטענה טענה שכל שמסר קודם לכן היה שקרי אלא הוא הקפיד לומר שהדברים שעשה לא היו במטרה לפגוע בביטחון המדינה.

9. השינוי המהותי התחולל בחקירה מיום 14.7.25 עת טען עזמי כי "כל מה שאמרתי בחקירה של השב"כ זה לא נכון וזה מה שרצו שאני לספר", טען שאינו יודע מהיכן הגיע האמל"ח למחסן שלו שכן מדובר במקום פתוח עם גישה לציבור הרחב וכי אמר את הדברים בשב"כ בשל אלימות ולחצים שהופעלו עליו. עזמי חזר בו בשלב זה מכל הדברים שמסר על אודותיו ועל אחרים שטען בעבר שביצע איתם עסקאות. בחקירה מיום 16.7.25 המשיך להתכחש לדברים שמסר בעבר. ביחס למשיב טען כי "השב"כ ביקש שאעבוד איתו על הבן אדם הזה שמתעסק עם רחפנים ואמל"ח...זה הסיפור שיוציא אותי כביכול". ביחס לעסקאות הקונקרטיות שתיאר בחקירות קודמות טען עזמי כי "השב"כ ביקש שאני אדמיין ואמצא סיפור כיסוי. אמרו לי תגיד מה שבא לך על סיף ואנחנו נסדר את זה אחר כך". ביחס לכך שמספר הטלפון של המשיב נמצא במכשירו טען כי השב"כ אמר שלו שהמספר נמצא בטלפון שלו וכי הוא לא מכיר את המשיב.

10. הנה כי כן, עזמי הפליל את המשיב (ואחרים) בביצוע עסקאות נשק ולאחר מכן חזר בו וטען ששיקר בשל לחץ שהופעל עליו בחקירות שב"כ. טענה זו בוודאי ראויה לדיון ובית המשפט אשר ישמע את התיק העיקרי יחליט בנושא לאחר שמיעת כל העדים בנושא, במיוחד עזמי עצמו והמשיב המכחיש את המיוחס לו מכל וכל. ואולם, לעת הזו סבור אני שאין בעובדה שעזמי חזר בו בכדי לפגוע בהודעות הקודמות בהן הפליל את המשיב בביצוע עסקאות נשק, בוודאי שלא עד כדי איון משקלן וקביעה שלא קיימות ראיות לכאורה (ודוק: הסנגור לא טען לאי קבילות ההודעות אלא למשקלן בשל החזרה מהן). בעניין זה נקבע לא אחת "שגרסה חדשה של עד אינה מאיינת את גרסתו הקודמת בבחינת פלוס מול מינוס במשוואה מתמטית. יכול והמשקל הפוטנציאלי של הגרסה הראשונה יעלה בהרבה על זו של הגרסה החדשה ולהיפך. מטעם זה, בית המשפט של מעצר נדרש לבחון את שתי הגרסאות, הישנה והחדשה כאחת, על רקע התמונה הכוללת של מכלול הראיות, ועל פי הגיונם של דברים וניסיון החיים" (בש"פ 770/10 מדינת ישראל נ' פלוני (11.3.2010)).

11. בחנתי את ההודעות המפלילות, את רמת הפירוט שבהן, את העיתוי והאופן בו שינה עזמי את גרסתו ואת ההסברים שמסר בדבר הסיבה בגינה אמר את הדברים השקריים, לגרסתו, והכל בשים להכחשה הגורפת של המשיב, ומסקנתי היא שלעת הזו אין בהודעות המאחרות לפגום במשקלן הראייתי של ההודעות המפלילות ובכל מקרה הן בעלות עצמה מספקת לשלב זה. ההודעות המפלילות כוללות פרטים רבים יחסית באופן המעניק להן אמינות. עזמי החזיק בגרסה זו גם בחקירה נוספת בשב"כ וחשוב מכך, זו הייתה אף גרסתו בחקירה הראשונה במשטרה. היות שהטענה היא ללחץ ואלימות שהופעלו עליו בחקירות שב"כ, יש משקל לכך שבחקירה הראשונה במשטרה (לגביה לא נטען לאמצעי פסול כלשהו) הוא עדין חזר והפליל את המשיב והאחרים. יש גם משקל לכך שהחזרה מהגרסה המפלילה הייתה רק בחקירה השלישית שהייתה כשלושה שבועות לאחר מכן וכי החזרה מההפללה הייתה ביחס לכל המעורבים כולל עזמי עצמו. בצד דברים אלו אציין כי מובן לי הקושי של המשיב לבסס את טענותיו שהרי אין מדובר עליו אלא על עד שהפליל אותו ולאחר מכן חזר בו והקושי בו הוא ניצב ברור.

12. המסקנה בדבר משקל הראיה המפלילה מתחזקת לאור מספר ראיות חיצוניות שיש בהן לחזק את ההודעות המפלילות מבחינת משקלן הסגולי, היינו היכולת לתרום לעצמת הראיות לכאורה בשלב זה. כמו כן יש בהן לשמש חיזוק באופן רשמי, שהרי העדות טעונה חיזוק לאור סעיף 54א' (א) לפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א-1971 להלן - פקודת הראיות; לסקירת הדעות השונות בדבר השאלה אם נדרשת תוספת ראייתית כבר בשלב זה ראו: בש"פ 2544/23 פלוני נ' מדינת ישראל (2.4.2023).

13. בעניין זה אפנה לנקודות הבאות:

(-) העובדה שנמצא אמל"ח במחסן של עזמי, דבר המתיישב עם היותו מצוי בעולם הנשק. כן נמצאו ברשותו חלק מהנשקים מושא ענייניו באופן המתיישב עם גרסתו.

(-) העובדה שמספר הטלפון של המשיב שמור במכשירו של עזמי תחת השם "סיף" שהוא כינויו של המשיב. עובדה זו מלמדת על קשר והיכרות בין השניים.

(-) חילופי הודעות שנמצאו במכשירו של עזמי עם המספר בו המשיב עושה שימוש, המלמדות על קשר בין השניים ובמיוחד על כך שזה עסק בנשק. הודעות אלו כוללות אף משלוח תמונה של חלקי נשק ששלח עזמי למספר זה.

(-) העובדה שעזמי ידע לומר שהמשיב נוסע ברכב מזדה לבן מלמדת על קשר בין השניים. יצוין כי המשיב הגיע ברכב זה למקום בו נעצר על ידי השוטרים וכן אישר שהוא עושה בו שימוש. כן ידע עזמי לומר היכן מתגורר המשיב.

(-) העובדה שהמשיב הכחיש כל היכרות עם עזמי הגם שזו עולה בבירור ממכשיר הטלפון של עזמי ומדברים שמסר על אודותיו כגון סוג וצבע הרכב בו הוא עושה שימוש. הכחשה זו עשויה להיחשב כשקר

מהותי.

(-) העובדה שהמשיב הרחיק עצמו ממספר הטלפון ממנו התקיים הקשר עם עזמי. בעניין זה קיימות ראיות טובות שהמספר שייך למשיב ואפנה למזכרים מהם עולה שסים הנושא מספר זה הוצמד למכשיר שהחזיק המשיב (אותו ניסה להשליך כפי שיובהר להלן) וכי למספר זה תקשורת עם רעייתו ואביו.

(-) העובדה שמכשיר טלפון שעשה שימוש במספר המיוחס למשיב אוכן ברכא בעת שביצע שיחה עם עזמי (אשר המחסן שלו בו נתפס אמל"ח נמצא ברכא).

(-) העובדה שהמשיב השליך את מכשיר הטלפון שלו (ובו הסים הנ"ל) וכן ניסה לברוח עת הבחין בשוטר מגיע לעברו. התנהגות זו עשויה ללמד על תחושת אשם וניסיון להעלים ראיות רלוונטיות.

14. כל אלו ראיות שיש בהן לחזק את הודעותיו של עזמי ולאמתן. בצד דברים אלו ראיתי לציין כי מעיון בהודעותיו של עזמי בשב"כ מול אלו שבמטרה עולים הבדלים מסוימים לרבות בדבר מספר כלי הנשק שהועברו באחת העסקאות. הסנגור לא טען בנושא אך ראיתי להפנות לכך שבשב"כ נטען שבעסקה המאוחרת הועברו שני אקדחי גלוק ואילו במטרה טען עזמי כי מדובר בשני אקדחים ורובה. בכתב האישום בחרה המבקשת לייחס למשיב את הגרסה "הנוחה" יותר עבורו היינו שבעסקה המאוחרת הועברו שני אקדחים בלבד ללא רובה ואולם מדובר בפער מסוים שיהיה צורך לברור בעת ניהול ההליך ואפשר שהוא יהיה בעל משמעות. עם זאת, לעת הזו, בשים לב למספר החיזוקים הקיימים להודעותיו של עזמי ויתר הנימוקים שפורטו לעיל, המכלול מלמד על תשתית ראייתית בעלת עצמה מספקת לשלב זה.

15. לסיכום. דעתי היא שחומר הראיות הקיים בידי המבקשת מקיים בצורה ברורה את הדרישה לראיות לכאורה ואף בעצמה שאינה מבוטלת. בכל מקרה אין מדובר במצב בו קיימת חולשה ראייתית שיש להביאה בחשבון לצורך בחינת הבקשה. אכן, המשיב נתן הסברים לחלק מהממצאים שנמצאו כמחזקים את גרסתו המפלילה של עזמי, ואולם לא סברתי שיש בהם על מנת להביא למסקנה הפוגמת במשקלם, לא כל שכן זה המצטבר. לא התעלמתי מכך שלא נמצאו ראיות פורנזיות כגון טביעות אצבע או דנ"א על הנשקים שנתפסו. כמו כן לא התעלמתי מכך שלא בוצע עימות בין המשיב לבין עזמי חרף בקשתו של המשיב ואולם הסברה של המבקשת לדבר אינו משולל היגיון ובכל מקרה כידוע יש לבחון בשלב זה את "היש" ולא את מה שלא קיים בחומר הראיות (עמ"ז 24-08-24445-פלוני נ' **מדינת ישראל** (27.8.2024), פסקה 7) ובחינת חומר הראיות בכללותו מעלה תמונה ברורה בדבר קיומן של ראיות לכאורה בעצמה מספקת.

16. ודוק: ציינתי לעיל שאף אם נדרש בשלב זה להראות קיומה של תוספת ראייתית בשל העובדה שמדובר בעדות שותף, אזי זו קיימת. אציין עוד שלא התעלמתי מהאפשרות שעזמי יהיה בעת הדיון עד עוין ולכן תהיה דרישה לחיזוק משני מקורות סטטוטוריים שונים (כשותף וכן כעד עוין לפי סעיף 10א'(ד) לפקודת הראיות), דבר שיחייב חיזוק מוגבר אשר הוגדר ככזה "אשר חייב להיות ממשי ומשמעותי,

ותואם את המבנה של התיק הקונקרטי" (ע"פ 2879/14 פלוני נ' מדינת ישראל (21.4.2015), פסקה 2). ואולם אין בכך לשנות ממסקנתי בדבר קיומן של ראיות לכאורה. ראשית, אין לדעת כיצד יעיד עזמי ודיון בנושא כיום הוא במידה רבה ספקולטיבי (ראו בהשוואה: בש"פ 5759/16 מקסים מיליאבסקי נ' מדינת ישראל (18.8.2016), פסקה 8). שנית, די בצבר הראיות הנוספות שפירטתי לעיל, בשילוב יתר הדברים שפורטו, על מנת לקיים דרישה לכאורית זו בשלב זה.

17. לסיכום. קיימת תשתית ראייתית המקימה מסקנה ברורה בדבר קיומן של ראיות לכאורה ולא מצאתי שקיימת חולשה ראייתית המצדיקה התחשבות בשלב זה של הדיון.

18. היות והמשיב טען להיעדר ראיות כלל ולא טען טיעון שלם הכולל דיון בעילת המעצר ובאפשרות להשיג את תכלית המעצר בדרך שונה ממעצר ממשי, אאפשר זאת כעת.

ניתנה היום, ל' אב תשפ"ה, 24 אוגוסט 2025, במעמד ב"כ המבקשת: עו"ד מור בן אבו; ב"כ המשיב 1: עו"ד יוסי בוקר והמשיב 1 באמצעות שב"ס.